

НАЦІОНАЛЬНИЙ СТАНДАРТ УКРАЇНИ

ДСТУ ISO 14021:2016
(ISO 14021:2016, IDT)

Екологічні маркування та декларації

ЕКОЛОГІЧНІ САМОДЕКЛАРАЦІЇ
(екологічне маркування типу II)

Видання офіційне

Київ
ДП «УкрНДНЦ»
2018

ПЕРЕДМОВА

- 1 РОЗРОБЛЕНО: Технічний комітет стандартизації України «Системи управління якістю, довкіллям та безпечністю харчових продуктів» (ТК 93)
- 2 ПРИЙНЯТО ТА НАДАНО ЧИННОСТІ: наказ Державного підприємства «Український науково-дослідний і навчальний центр проблем стандартизації, сертифікації та якості» (ДП «УкрНДНЦ») від 13 грудня 2016 р. № 426 з 2017–10–01
- 3 Національний стандарт відповідає ISO 14021:2016 Environmental labels and declarations — Self-declared environmental claims (Type II environmental labelling) (Екологічні маркування та декларації. Екологічні самодекларації (екологічне маркування типу II))
Ступінь відповідності — ідентичний (IDT)
Переклад з англійської (en)
- 4 Цей стандарт розроблено згідно з правилами, установленими в національній стандартизації України
- 5 НА ЗАМІНУ ДСТУ ISO 14021:2002

Право власності на цей національний стандарт належить державі.
Заборонено повністю чи частково видавати, відтворювати
зادля розповсюдження і розповсюджувати як офіційне видання
цей національний стандарт або його частини на будь-яких носіях інформації
без дозволу ДП «УкрНДНЦ» чи уповноваженої ним особи

ДП «УкрНДНЦ», 2018

ЗМІСТ

	С.
Національний вступ	VI
Вступ до ISO 14021:2016	VI
1 Сфера застосування.....	1
2 Нормативні посилання	1
3 Терміни та визначення понять	1
3.1 Загальні терміни	1
3.2 Окремі загальноприйняті терміни, використовувані в екологічних самодеклараціях	3
4 Ціль екологічних самодекларацій.....	3
5 Вимоги, застосовні до всіх типів екологічних самодекларацій.....	4
5.1 Загальні положення	4
5.2 Взаємозв'язок з ISO 14020	4
5.3 Нечіткі чи неконкретні твердження	4
5.4 Твердження «вільний від...»	4
5.5 Твердження щодо екологічної сталості	4
5.6 Використання пояснювальних доповнень	4
5.7 Конкретні вимоги	4
5.8 Використання символів для екологічних тверджень	5
5.9 Інші інформація чи твердження	5
5.10 Конкретні символи	6
5.10.1 Загальні положення	6
5.10.2 Листок Мебіуса	6
6 Оцінювання екологічного твердження та вимоги щодо його перевіряння	6
6.1 Відповідальність заявника	6
6.2 Надійність методології оцінювання	6
6.3 Оцінювання порівняльних тверджень	7
6.4 Вибирання методів	7
6.5 Доступ до інформації	7
7 Конкретні вимоги щодо окремих тверджень	8
7.1 Загальні положення	8
7.2 Придатний для компостування	8
7.2.1 Тлумачення терміна	8
7.2.2 Застороги щодо використання	8
7.2.3 Методологія оцінювання	9
7.3 Здатний до розкладання	9
7.3.1 Тлумачення терміна	9
7.3.2 Застороги щодо використання	9
7.3.3 Методологія оцінювання	9

7.4 Розбірна конструкція	10
7.4.1 Тлумачення терміна	10
7.4.2 Застороги щодо використання.....	10
7.4.3 Методологія оцінювання	10
7.5 Продукція зі збільшеним строком служби	10
7.5.1 Тлумачення терміна	10
7.5.2 Застороги щодо використання.....	10
7.5.3 Методологія оцінювання	11
7.6 Рекуперована енергія	11
7.6.1 Тлумачення терміна.....	11
7.6.2 Застороги щодо використання	11
7.6.3 Методологія оцінювання.....	11
7.7 Придатний для повторного перероблення.....	11
7.7.1 Тлумачення терміна.....	11
7.7.2 Застороги щодо використання	11
7.7.3 Використання символу	11
7.7.4 Методологія оцінювання.....	12
7.8 Вміст повторно переробленого матеріалу	12
7.8.1 Тлумачення термінів	12
7.8.2 Застороги щодо використання	12
7.8.3 Використання символу	13
7.8.4 Методологія оцінювання.....	13
7.9 Зменшене енергоспоживання.....	13
7.9.1 Тлумачення терміна	13
7.9.2 Застороги щодо використання.....	14
7.9.3 Методологія оцінювання	14
7.10 Зменшене використання ресурсів	14
7.10.1 Тлумачення терміна	14
7.10.2 Застороги щодо використання	14
7.10.3 Методологія оцінювання.....	14
7.11 Зменшене водоспоживання	14
7.11.1 Тлумачення терміна.....	14
7.11.2 Застороги щодо використання	15
7.11.3 Методологія оцінювання.....	15
7.12 Придатний для повторного використання та повторного наповнювання	15
7.12.1 Тлумачення термінів	15
7.12.2 Застороги щодо використання	15
7.12.3 Методологія оцінювання.....	15

7.13 Маловідходний.....	15
7.13.1 Тлумачення терміна.....	15
7.13.2 Застороги щодо використання.....	16
7.13.3 Методологія оцінювання.....	16
7.14 Відновний матеріал	16
7.14.1 Тлумачення терміна	16
7.14.2 Застороги щодо використання.....	16
7.14.3 Методологія оцінювання	16
7.15 Поновлювана енергія	16
7.15.1 Тлумачення терміна.....	16
7.15.2 Застороги щодо використання.....	16
7.15.3 Методологія оцінювання.....	17
7.16 Екологічно сталий	17
7.16.1 Тлумачення терміна.....	17
7.17 Твердження, стосовні викидів парникових газів	17
7.17.1 Загальні положення	17
7.17.2 «Вуглецевий слід» продукції	17
7.17.3 «Вуглецево-нейтральний»	17
Додаток А (довідковий) Спрощене схематичне подання системи повторного перероблення	18
Бібліографія.....	19
Додаток НА (довідковий) Перелік національних стандартів України, ідентичних міжнародним нормативним документам, посилання на які є в цьому стандарті.....	21

НАЦІОНАЛЬНИЙ ВСТУП

Цей національний стандарт ДСТУ ISO 14021:2016 (ISO 14021:2016, IDT) «Екологічні маркування та декларації. Екологічні самодекларації (екологічне маркування типу II)», прийнятий методом перекладу, — ідентичний щодо ISO 14021:2016 (версія en) «Environmental labels and declarations — Self-declared environmental claims (Type II environmental labelling)».

Технічний комітет, відповідальний за цей стандарт, — ТК 93 «Системи управління якістю, довідкам та безпечністю харчових продуктів».

Цей стандарт прийнято на заміну ДСТУ ISO 14021:2002, який технічно застарів і не відповідає міжнародним вимогам.

У цьому національному стандарті зазначено вимоги, які відповідають законодавству України.

До стандарту внесено такі редакційні зміни:

- слова «цей міжнародний стандарт» замінено на «цей стандарт»;
- структурні елементи стандарту: «Титульний аркуш», «Передмову», «Зміст», «Національний вступ», першу сторінку, «Терміни та визначення понять» і «Бібліографічні дані» — оформлено згідно з вимогами національної стандартизації України;

- вилучено «Передмову» до ISO 14021 як таку, що безпосередньо не стосується технічного змісту цього стандарту;

- додано національний додаток НА (Перелік національних стандартів України, ідентичних міжнародним нормативним документам, посилання на які є в цьому стандарті).

Позначки одиниць вимірювання відповідають серії стандартів ДСТУ 3651–97 Метрологія. Одиниці фізичних величин.

У стандарті використано такі позначки та скорочення:

ПГ — парникові гази.

Терміни «маркування», «маркування» та «пакування» у цьому стандарті вжито згідно з ДСТУ 3966:2009 «Засади і правила розроблення стандартів на терміни та визначення понять».

Міжнародний стандарт ISO/TS 14067, на який є посилання в цьому стандарті, в Україні не прийнято як національний.

Копії міжнародних документів, на які є посилання в цьому стандарті, можна отримати в Національному фонді нормативних документів.

ВСТУП до ISO 14021:2016

Внаслідок поширення екологічних тверджень, якщо такі твердження зроблено, виникає потреба у стандартах щодо екологічного маркування, які вимагають розглядати всі належні аспекти життєвого циклу продукції.

Екологічні самодекларації можуть подавати виробники, імпортери, дистриб'ютори чи будь-які особи, які хочуть мати певні переваги завдяки таким твердженням. Екологічні твердження стосовно продукції може бути представлено у вигляді формулювань, символів чи зображень на етикетках, прикріплюваних до продукції чи пакування, або їх може бути подано в документації на продукцію, технічних бюлетенях, рекламних матеріалах, у мережі телемаркетингу, а також у цифрових чи електронних засобах інформації, таких як Інтернет.

Для екологічних самодекларацій суттєвим є запевнення в надійності інформації. Важливо належним чином перевіряти твердження, щоб уникати негативних наслідків для ринку, наприклад перешкод у торгівлі чи нечесної конкуренції, до яких можуть призвести ненадійні та оманливі екологічні твердження. Треба, щоб методологія оцінювання, використовувана авторами екологічних тверджень, була чіткою, прозорою, науково обґрунтованою та задокументованою для того, щоб замовники чи потенційні покупці продукції могли бути впевненими в достеменності тверджень.

НАЦІОНАЛЬНИЙ СТАНДАРТ УКРАЇНИ

ЕКОЛОГІЧНІ МАРКОВАННЯ ТА ДЕКЛАРАЦІЇ
ЕКОЛОГІЧНІ САМОДЕКЛАРАЦІЇ
(екологічне маркування типу II)

ENVIRONMENTAL LABELS AND DECLARATIONS
SELF-DECLARED ENVIRONMENTAL CLAIMS
(Type II environmental labelling)

Чинний від 2017-10-01

1 СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

Цей стандарт установлює вимоги до екологічних самодекларацій, зокрема до заяв, символів чи зображень, стосовно продукції. У цьому стандарті подано пояснення до окремих термінів, зазвичай використовуваних в екологічних твердженнях, а також установлено вимоги щодо їхнього використання. У цьому стандарті також описано загальну методологію оцінювання та перевіряння екологічних самодекларацій і конкретні методи оцінювання та перевіряння деяких наведених у стандарті тверджень.

Цей стандарт не спростовує та не змінює законодавчо встановлені вимоги щодо екологічної інформації, тверджень чи екологічного маркування або будь-які інші застосовні законодавчі вимоги.

2 НОРМАТИВНІ ПОСИЛАННЯ

Наведені нижче документи, в цілому чи в частинах, є обов'язковими для застосування цього стандарту. У разі датованих посилань застосовують тільки наведені видання. У разі недатованих посилань потрібно користуватись останнім виданням нормативних документів (разом зі змінами).

ISO 7000 Graphical symbols for use on equipment — Registered symbols

ISO 14020 Environmental labels and declarations — General principles

ISO/TS 14067 Greenhouse gases — Carbon footprint of products — Requirements and guidelines for quantification and communication.

НАЦІОНАЛЬНЕ ПОЯСНЕННЯ

ISO 7000 Графічні символи для використання на устаткованні. Зареєстровані символи

ISO 14020:1998 Екологічні маркування та декларації. Загальні принципи

ISO/TS 14067 Парникові гази. Вуглецевий слід продукту. Вимоги та настанови щодо кількісного оцінювання та подання інформації.

3 ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТЬ

Нижче подано терміни, вжиті в цьому стандарті, та визначення позначених ними понять.

3.1 Загальні терміни

3.1.1 Біомаса (*biomass*)

Матеріал біологічного походження, крім матеріалу, що перебуває в геологічних формаціях або в скам'янілому стані, й торфу.

Примітка. Це поняття охоплює органічний матеріал (живий і неживий) над поверхнею ґрунту та під ґрунтом, наприклад дерева, зернові культури, трави, опале листя дерев і хмиз, водорості, відходи тваринництва та відходи біологічного походження, наприклад гній

3.1.2 побічний продукт (*co-product*)

Два чи більше видів продукції, які отримують з того самого одиничного процесу (ISO 14040:2006, 3.10, змінено)

3.1.3 екологічний аспект (*environmental aspect*)

Елемент діяльності організації або її продукції, який може взаємодіяти з довкіллям

3.1.4 екологічне твердження (*environmental claim*)

Формулювання, символ чи зображення, які зазначають певний екологічний аспект продукції, компонента чи пакування.

Примітка. Екологічне твердження може бути зроблено на етикетці, яку прикріплюють до продукції чи пакування, в документації на продукцію, технічних бюлетенях, рекламних матеріалах, в мережі телемаркетингу, а також у цифрових чи електронних засобах інформації, таких як Інтернет

3.1.5 перевіряння екологічного твердження (*environmental claim verification*)

Підтвердження обґрунтованості екологічного твердження за допомогою конкретних попередньо встановлених критеріїв та методів із запевненням у надійності інформації

3.1.6 вплив на довкілля (*environmental impact*)

Будь-яка зміна в довкіллі, несприятлива чи сприятлива, яку цілком або частково спричинено діяльністю чи продукцією організації

3.1.7 пояснювальне доповнення (*explanatory statement*)

Пояснення, необхідне чи зроблене для того, щоб замовник, потенційний покупець або споживач продукції могли належним чином зрозуміти екологічне твердження

3.1.8 функційна одиниця (*functional unit*)

Кількісно виражена характеристика продуктивної системи для використання як базової одиниці у дослідженні, пов'язаному з аналізуванням життєвого циклу (ISO 14040:2006, 3.20, змінено)

3.1.9 парниковий газ, ПГ (*greenhouse gas, GNG*)

Газоподібний складник атмосфери природного походження, який поглинає чи випускає випромінювання характерної довжини хвилі в спектрі інфрачервоного випромінювання поверхнею Землі, атмосферним повітрям та хмарами.

Примітка 1. До ПГ належать, серед іншого, діоксин вуглецю (CO₂), метан (CH₄), оксид азоту (N₂O), гідрофторвуглеці (HFC_s), перфторвуглеці (PFC_s) та гексафторид сірки (SF₆).

Примітка 2. Перелік ПГ, що їх беруть до уваги, визначено Міжурядовою комісією зі зміни клімату (МКЗК) в документі «Зміна клімату 2007: Фізична наукова основа, розділ 2, таблиця 2.14»

3.1.10 життєвий цикл (*life cycle*)

Послідовні та взаємопов'язані між собою стадії продуктивної системи, починаючи від придбання сировини чи її добування з природних ресурсів і завершуючи остаточним видаленням (ISO 14040:2006, 3.1)

3.1.11 ідентифікація матеріалу (*material identification*)

Слова, числа або символи, використовувані для позначення компонентного складу продукції чи пакування.

Примітка 1. Ідентифікаційний символ матеріалу не вважають екологічним твердженням.

Примітка 2. В посиланнях від [10] по [13] у Бібліографії наведено приклади міжнародних стандартів, національних стандартів і тематичних видань, що стосуються ідентифікаційних символів матеріалів

3.1.12 компенсування (*offsetting*)

Послідовність заходів, спрямованих на врівноважування вуглецевого сліду продукції запобіганням викидам парникових газів, зменшенням викидів парникових газів або видаленням еквівалентної кількості викидів парникових газів під час перебігу процесів поза межею продуктивної системи.

Приклад

Зовнішні інвестиції в технології використання поновлюваних джерел енергії; заходи щодо підвищення енергоефективності; заліснення/лісовідновлення

3.1.13 пакування (*packaging*)

Матеріал, використовуваний як засіб захисту або розміщення в ньому продукції під час транспортування, зберігання, продажу чи використання.

Примітка. В цьому стандарті термін «пакування» охоплює також будь-який предмет, який конструктивно прикріплюють або додають до продукції чи її тари з маркетинговими цілями щодо продукції або для надання інформації про продукцію

3.1.14 продукція (product)

Будь-які вироби чи послуга
(ISO 14040:2006, 3.9, змінено)

3.1.15 застережне екологічне твердження (qualified environmental claim)

Екологічне твердження, супроводжуване пояснювальним доповненням, що описує межі твердження

3.1.16 екологічна самодекларація (self-declared environmental claim)

Екологічне твердження, яке роблять (без проведення незалежної сертифікації третьою стороною) виробники, імпортери, дистриб'ютори, роздрібні торговці чи ще будь-які особи, для яких таке твердження може бути корисним

3.1.17 сталий розвиток (sustainable development)

Розвиток, який задовольняє потреби теперішнього часу, не ставлячи під загрозу здатність майбутніх поколінь задовольняти свої власні потреби.

Примітка. Сталий розвиток полягає в поєднанні цілей щодо високої якості життя, здоров'я та процвітання людей з соціальною справедливістю та збереженням здатності Землі підтримувати життя в усьому її розмаїтті. Ці соціальні, економічні й екологічні цілі є взаємозалежними й взаємодоповнювальними. Сталий розвиток можна розглядати як спосіб вираження ширших очікувань суспільства в цілому

(ISO 26000:2010, 2.23)

3.1.18 придатність до модернізування (upgradability)

Властивість продукції, завдяки якій можна окремо оновлювати чи замінювати модулі або частини продукції без необхідності заміни всієї продукції

3.1.19 відходи (waste)

Все, що не має подальшого використання за місцем утворення або розміщення й забраковано або видалено в довкілля.

3.2 Окремі загальноприйняті терміни, використовувані в екологічних самодеклараціях

Застереження до поданих нижче термінів у контексті формулювання екологічного твердження наведено в розділі 7.

Придатний для компостування	7.2.1
Здатний до розкладання	7.3.1
Розбірна конструкція	7.4.1
Продукція зі збільшеним строком служби	7.5.1
Рекуперована енергія	7.6.1
Придатний для повторного перероблення	7.7.1
Вміст повторно перероблених матеріалів	7.8.1.1 а)
Матеріал перед використанням	7.8.1.1 а) 1)
Матеріал після використання	7.8.1.1 а) 2)
Повторно перероблений матеріал	7.8.1.1 б)
Рекуперований (відновлений) матеріал	7.8.1.1 с)
Зменшене енергоспоживання	7.9.1
Зменшене використання ресурсів	7.10.1
Зменшене водоспоживання	7.11.1
Придатний для повторного використання	7.12.1.1
Придатний для повторного наповнювання	7.12.1.2
Маловідходний	7.13.1.

4 ЦІЛЬ ЕКОЛОГІЧНИХ САМОДЕКЛАРАЦІЙ

Загальна ціль екологічних маркувань та декларацій полягає в тому, щоб передаванням перевіреної точної та правдивої інформації про екологічні аспекти продукції та послуг сприяти розширенню попиту та постачанню тієї продукції та тих послуг, які чинять менший тиск на довкілля, тим самим активізуючи потенційні можливості для ринково обумовленого постійного поліпшення довкілля.

Ціллю цього стандарту є узгодження використання екологічних самодекларацій. Передбачуваними перевагами можуть бути:

а) точні та перевірені екологічні твердження, які не вводять в оману;

- b) збільшення потенційних можливостей для учасників ринку активізувати екологічні поліпшування у виробництві, процесах і продукції;
- c) запобігання або мінімізування необґрунтованих тверджень;
- d) зменшення неправильного тлумачення у сфері торгівлі;
- e) спрощення процедур міжнародної торгівлі;
- f) збільшення можливостей для замовників, потенційних покупців та користувачів продукції бути більш поінформованими під час вибору продукції.

5 ВИМОГИ, ЗАСТОСОВНІ ДО ВСІХ ТИПІВ ЕКОЛОГІЧНИХ САМОДЕКЛАРАЦІЙ

5.1 Загальні положення

Встановлені в розділі 5 вимоги треба застосовувати до будь-якої поданої заявником екологічної самодекларації, незалежно від того, чи є вона одним з окремих тверджень, вказаних у розділі 7, чи будь-яким іншим екологічним твердженням.

5.2 Взаємозв'язок з ISO 14020

Поряд з вимогами цього стандарту треба застосовувати принципи, встановлені в ISO 14020. У разі, якщо вимоги цього стандарту є конкретнішими за вимоги ISO 14020, треба дотримувати ці конкретніші вимоги.

5.3 Нечіткі чи неконкретні твердження

Не треба робити екологічні твердження, які є нечіткими чи неконкретними або які лише натякають на те, що продукція є екологічно сприятливою чи екологічно чистою. Тому треба уникати використання таких екологічних тверджень, як «екологічно безпечний», «екологічно сприятливий», «сприятливий до ґрунту», «не забруднювальний», «зелений», «сприятливий до природи» та «сприятливий до озону».

Примітка. Цей перелік ілюстративний і не є вичерпним.

5.4 Твердження «вільний від ...»

Екологічне твердження «вільний від ...» треба робити лише у разі, якщо рівень вказаної речовини не перевищує того, який можна виявити як допустимий мікродомішок або фоновий рівень.

Примітка. Треба звернути увагу на вимоги в 5.7 k) та 5.7 p).

5.5 Твердження щодо екологічної сталості

Поняття, пов'язані з екологічною сталістю, дуже складні й поки що їх вивчають. Наразі немає остаточно опробуваних методів вимірювання екологічної сталості чи підтвердження її реалізації. Тому не треба робити жодного твердження щодо забезпечення екологічної сталості.

5.6 Використання пояснювальних доповнень

Екологічні самодекларації треба супроводжувати пояснювальним доповненням, якщо поодинокі твердження може призвести до непорозуміння. Екологічне твердження, не супроводжуване пояснювальним доповненням, можна робити лише у разі, якщо воно є достовірним за всіх передбачуваних обставин без жодного застереження.

5.7 Конкретні вимоги

На екологічні самодекларації та будь-які пояснювальні доповнення поширюються всі вимоги 5.7. Треба, щоб ці твердження, а також будь-які пояснювальні доповнення:

- a) були точні та правдиві;
- b) були доказові та перевірені;
- c) були доречні для цієї продукції та їх використано лише у відповідному контексті чи формулюванні;
- d) було подано у спосіб, який чітко зазначає, чи твердження стосується продукції в цілому чи лише складника або пакування продукції, або окремої складової послуги;
- e) були конкретні стосовно екологічного аспекту чи екологічного поліпшування, щодо якого зроблено твердження;
- f) не мали повторюваних формулювань різною термінологією, які натякають на численні переваги, пов'язані з однією окремою зміною в довкіллі;
- g) не допускали можливості їхнього неправильного тлумачення;

h) були правдиві не лише відносно кінцевої продукції, а й також враховували всі належні аспекти життєвого циклу продукції, щоб можна було ідентифікувати потенційну можливість збільшення одного впливу в процесі зменшення іншого;

Примітка. Це не означає, що обов'язково треба проводити аналізування життєвого циклу.

i) були подані у спосіб, який не натякає на те, що продукція схвалена чи сертифікована незалежною організацією, коли в дійсності вона такою не є;

j) ні прямо, ні побічно не натякали на екологічне поліпшування, якого немає, і не надавали перебільшеного значення екологічному аспекту продукції, якого це твердження стосується;

k) не були подані, якщо їх може бути неправильно витлумачено покупцями або якщо вони є оманливими внаслідок того, що належних обставин не враховано, хоча самі твердження є правдиві в буквальному розумінні;

l) стосувалися лише екологічного аспекту, який або є, або може проявити себе протягом строку служби продукції;

m) були подані у такий спосіб, який вказує на те, що екологічне твердження та пояснювальне доповнення треба читати разом. Треба, щоб пояснювальне доповнення мало прийнятний обсяг і його було розташовано достатньо близько від екологічного твердження, яке воно супроводжує;

n) були, у разі порівняльних тверджень щодо екологічної переваги чи екологічного поліпшування, конкретними з чітко визначеною основою порівняння. Зокрема, треба, щоб екологічне твердження було доречним стосовно будь-якого зробленого останнім часом поліпшування;

o) були подані так, щоб не змушувати замовників, потенційних покупців та користувачів продукції вірити в те, що твердження стосується останньої модифікації продукції чи процесу, якщо вони стосуються вже наявного, але до цього часу не вказаного аспекту;

p) не були подані у випадках, коли за основу беруть відсутність інгредієнтів чи властивостей, які ніколи не були притаманні категорії продукції, якої вони стосуються;

q) були піддані періодичному аналізуванню та, за потреби, актуалізовані з тим, щоб врахувати зміни в технологіях, конкурентній продукції чи інші обставини, які могли б вплинути на точність твердження;

r) були доречними для території, на якій відбувається відповідний вплив на довкілля.

Примітка. Твердження, пов'язане з процесом, можна робити будь-де за умови, що вплив на довкілля відбувається на території, де розміщено виробничий процес. Розмір території визначатиметься особливостями впливу.

5.8 Використання символів для екологічних тверджень

5.8.1 Під час розроблення екологічної самодекларації використання символів є обов'язковим.

5.8.2 Треба, щоб символи, використовувані в екологічному твердженні, були простими, легко відтворюваними та уможливлювали їх розташування й дозволяли подання їх у розмірі, прийнятному для продукції, до якої їх може бути застосовано.

5.8.3 Треба, щоб символи, використовувані для одного типу екологічного твердження, давали можливість легко відрізнити їх від інших символів, зокрема від символів для інших екологічних тверджень.

5.8.4 Символ, застосовуваний для зазначення впровадження системи екологічного управління, не можна використовувати так, щоб його можна було неправильно зрозуміти як екологічний символ, що вказує на екологічні аспекти продукції.

5.8.5 Символи з об'єктами природи можна використовувати лише тоді, коли є безпосередній і перевірений зв'язок між об'єктом і тверджуваною вигодою.

Примітка. Чимало переваг може бути отримано завдяки використанню одного й того самого символу для означення того самого екологічного аспекту на конкурентній продукції. Проте оскільки розробляються нові символи, заявникам рекомендовано дотримувати узгодженого підходу та сприяти використанню іншими одного й того самого символу для означення того самого екологічного аспекту. Вибираючи новий символ, треба належним чином розглянути всі умови, щоб не порушити прав інтелектуальної власності (наприклад, на зареєстровані зразки) третіх сторін.

5.9 Інші інформація чи твердження

5.9.1 Слова, числа чи символи можна використовувати разом з екологічними символами, щоб передати інформацію, пов'язану з ідентифікуванням матеріалу, інструкціями щодо видалення чи потенційної небезпечності.

5.9.2 Слова, числа чи символи, застосовувані в твердженнях неекологічної призначеності, не можна використовувати так, що їх може бути неправильно витлумачено як такі, що пов'язані з екологічним твердженням.

5.9.3 Екологічний символ, описаний у 5.10, не можна змінювати для того, щоб ув'язати символ з конкретними товарним знаком, фірмою чи корпорацією.

5.10 Конкретні символи

5.10.1 Загальні положення

Вибір конкретних символів у цьому стандарті обумовлено вже наявним широким їх використанням або визнанням. Це не означає, що екологічні твердження, представлені цими символами, є кращими за інші екологічні твердження. На цей час розглянуто лише листок Мебіуса. Інші конкретні символи, які не розглянуто в цьому стандарті, буде запропоновано у відповідний час.

5.10.2 Листок Мебіуса

5.10.2.1 Листок Мебіуса є символом у вигляді трьох перекручених спрямованих одна за одною стрілок, що формують трикутник. За будь-якого використання для екологічного твердження треба дотримувати графічних вимог до символу ISO 7000-1135. Проте треба забезпечити достатній контраст, щоб символ був чітким і помітним. Деякі приклади форми листка Мебіуса наведено на рисунку 1. У розділі 7 наведено докладні застереження та умови застосування листка Мебіуса.

5.10.2.2 Листок Мебіуса можна застосовувати як до продукції, так і до пакування. У випадку будь-якого потенційно можливого неправильного тлумачення стосовно його застосування до продукції чи до пакування символ треба супроводжувати пояснювальним доповненням.

5.10.2.3 Треба, щоб у разі використання символу для тверджень «придатний для повторного перероблення» чи «вміст повторно переробленого матеріалу» цим символом був листок Мебіуса за дотримання вимог 7.7 та 7.8.

5.10.2.4 Листок Мебіуса треба використовувати лише для тверджень «вміст повторно переробленого матеріалу» та «придатний для повторного перероблення», як описано в 7.7 та 7.8.

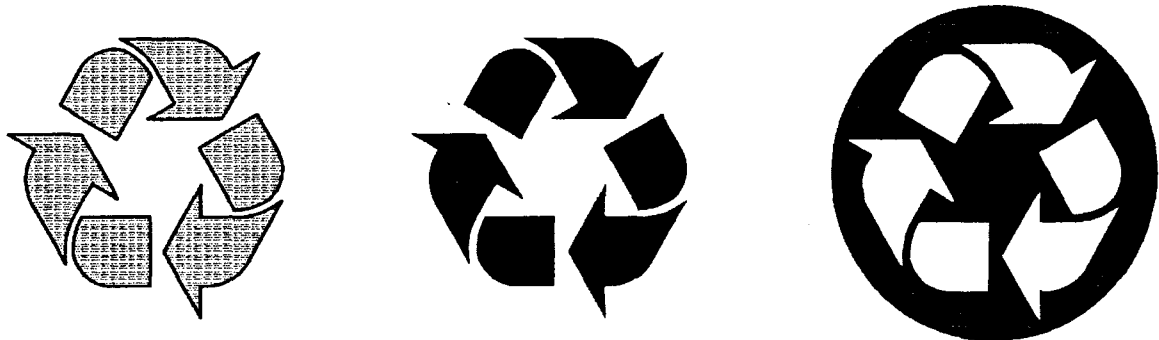

Рисунок 1 — Приклади листка Мебіуса

6 ОЦІНЮВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОГО ТВЕРДЖЕННЯ ТА ВИМОГИ ЩОДО ЙОГО ПЕРЕВІРЯННЯ

6.1 Відповідальність заявника

Заявник повинен відповідати за оцінювання екологічного твердження та надання даних, потрібних для перевіряння екологічних самодекларацій.

6.2 Надійність методології оцінювання

6.2.1 Перш ніж розробляти твердження, треба впровадити заходи з оцінювання твердження, щоб отримати достовірні та відтворювані результати, потрібні для перевіряння твердження.

6.2.2 Процедuru оцінювання треба повністю задокументувати, а заявник повинен зберігати документацію для оприлюднення інформації відповідно до 6.5.2. Треба, щоб тривалість зберігання становила весь період, поки продукцію розміщено на ринку, а також обґрунтований період після продажу продукції, зважаючи на її строк служби.

Примітка. Настанови щодо відтворності та достовірності наведено в [10]—[13] Бібліографії.

6.3 Оцінювання порівняльних тверджень

6.3.1 Порівняльні твердження треба оцінювати за одним чи кількома з наведених нижче переліків:

- a) власний попередній процес організації;
- b) власна попередня продукція організації;
- c) процес іншої організації;
- d) продукція іншої організації.

Порівняння треба виконувати лише з:

- використанням опублікованого стандарту чи визнаного методу випробування (як встановлено в 6.4);
- зіставленням із придатною до порівняння продукцією подібної функційної призначеності, яку постачає той самий чи інший виробник і яку розміщено зараз або було розміщено нещодавно на тому самому ринку.

6.3.2 Порівняльні твердження, які стосуються екологічних аспектів життєвого циклу продукції, треба:

- a) виражати кількісно та обчислювати з використанням таких самих одиниць вимірювання;
- b) розробляти на основі тієї самої функційної одиниці;
- c) обчислювати через відповідний проміжок часу, зазвичай 12 місяців.

Порівняльні твердження може бути подано у вигляді:

- a) відсоткових часток, і в цьому разі їх треба виражати як абсолютну різницю;

Примітка. Наведений нижче приклад пояснює можливе поводження з відносними вимірюваннями.

У разі зміни вмісту повторно переробленого матеріалу від 10 % до 15 % абсолютна різниця становить 15 % – 10 % = 5 % і в цьому разі можна було б зробити твердження про додаткові 5 % вмісту повторно переробленого матеріалу, тоді як твердження про 50 % збільшення, хоча й є точним, могло б вводити в оману.

або

- b) абсолютних (вимірних) значень, і в цьому разі їх треба виражати як відносні поліпшення.

Примітка. Наведений нижче приклад пояснює можливе поводження з абсолютними вимірюваннями:

У разі поліпшення, внаслідок якого довговічність продукції збільшено з 10 місяців до 15 місяців, відносна різниця становить:

$$\frac{15 \text{ міс.} - 10 \text{ міс.}}{10 \text{ міс.}} \cdot 100 = 50 \%,$$

і в цьому разі можна було б зробити твердження про 50 % збільшення терміну придатності. Якщо одне зі значень є нульовим, треба використовувати абсолютну різницю.

6.3.4 Оскільки ризик переплутати твердження з абсолютними значеннями з твердженням з відносними значеннями є великим, твердження треба формулювати так, щоб було зрозуміло, що в ньому йдеться про абсолютну різницю, а не про відносну різницю.

6.3.5 Поліпшення, пов'язані з продукцією та її пакуванням, треба подавати окремими формулюваннями і їх не треба об'єднувати.

6.4 Вибірання методів

Треба, щоб методи оцінювання та методи перевіряння тверджень відповідали, за рівнем переваги, міжнародним стандартам, визнаним стандартам, які мають міжнародне застосування (ними можуть бути регіональні чи національні стандарти) або застосовним у промисловості чи торгівлі методам, які було піддано неупередженому аналізуванню. Якщо чинних методів немає, заявник може розробити свій метод за умови, що цей метод задовольнятиме інші вимоги розділу 6 і застосовуватиметься для проведення неупередженого аналізування.

Примітка. Деякі відповідні міжнародні та національні стандарти, а також деякі конкретні промислові методи, які є придатними для деяких окремих тверджень, подано в Бібліографії (посилання [14]—[68]).

6.5 Доступ до інформації

6.5.1 Екологічні самодекларації треба вважати придатними для перевіряння лише за умови, якщо для їх перевіряння не потрібно мати доступу до конфіденційної комерційної інформації. Не треба робити тверджень, перевіряння яких можна здійснити лише на підставі конфіденційної комерційної інформації.

6.5.2 Заявник може добровільно оприлюднювати інформацію, необхідну для перевіряння певного екологічного твердження. В іншому разі інформацію, потрібну для перевіряння твердження, потрібно надавати на вимогу за прийнятну вартість (для покриття адміністративних витрат) у встановлені години та у визначеному місці будь-якій особі, що прагне перевірити твердження.

6.5.3 Треба, щоб інформація, яку потрібно документувати та зберігати відповідно до 6.2, містила щонайменше таке:

- a) ідентифікацію використовуваного стандарту чи методу;
- b) документальне підтвердження, якщо перевірити твердження не можна випробуванням кінцевої продукції;
- c) результати випробування, якщо вони потрібні для перевіряння твердження;
- d) якщо випробування проведено незалежною стороною, то назву й адресу цієї незалежної сторони;
- e) підтвердження того, що твердження відповідає вимогам 5.7 h) та 5.7 r);
- f) якщо в екологічній самодекларації йдеться про порівняння з іншою продукцією — чіткий опис використаного методу, результатів будь-яких випробувань цієї продукції та будь-яких зроблених припущень;

Примітка. Докладніше вимоги щодо порівняльних тверджень викладено в 5.7.

g) підтвердження того, що виконане заявником оцінювання гарантує точність екологічної самодекларації протягом усього періоду перебування продукції на ринку, а також обґрунтовано визначеного періоду після її продажу з урахуванням терміну придатності продукції.

7 КОНКРЕТНІ ВИМОГИ ЩОДО ОКРЕМИХ ТВЕРДЖЕНЬ

7.1 Загальні положення

7.1.1 У розділі 7 наведено тлумачення окремих зазвичай використовуваних термінів, а також вимоги щодо їх використання в екологічних самодеклараціях. Покладена на заявника відповідальність за дотримання принципів, установлених у цьому розділі, не може стати меншою внаслідок застосування інших подібних термінів. Розділ 7 доповнює, а не замінює вимоги інших розділів цього стандарту.

7.1.2 Наведені в розділі 7 твердження не треба вважати такими, що переважають інші екологічні твердження. Основною причиною вибору цих тверджень є їх широке теперішнє чи потенційне використання, а не екологічна важливість. Ці твердження можна застосовувати, якщо доречно, на стадіях виготовлення та розподілення, використання, відновлення та видалення продукції.

Примітка. Розглянуті в розділі 7 терміни подано в алфавітному порядку, який відповідає написанню термінів англійською мовою:

7.2 Придатний для компостування

7.3 Здатний до розкладання

7.4 Розбірна конструкція

7.5 Продукція зі збільшеним строком служби

7.6 Рекуперована енергія

7.7 Придатний для повторного перероблення

7.8 Вміст повторно перероблених матеріалів

7.9 Зменшене енергоспоживання

7.10 Зменшене використання ресурсів

7.11 Зменшене водоспоживання

7.12 Придатний для повторного використання та повторного наповнювання

7.13 Маловідходний.

7.2 Придатний для компостування

7.2.1 Тлумачення терміна

Властивість продукції, пакування або їх складника розкладатися під дією мікроорганізмів (біорозкладання) з утворенням відносно однорідної та стійкої гумусоподібної речовини.

7.2.2 Застороги щодо використання

7.2.2.1 Твердження щодо придатності до компостування не треба робити, якщо продукція чи пакування або складник продукції чи пакування:

- a) погіршують загальну цінність компосту як добрива для ґрунту;
- b) виділяють речовини у шкідливих для довкілля концентраціях будь-де протягом розкладання чи подальшого використання;
- c) значно зменшують швидкість компостування в тих системах, в яких продукція чи складник, імовірно, буде піддано компостуванню.

7.2.2.2 Треба, щоб усі твердження про придатність для компостування було уточнено відповідно до таких вимог:

- a) треба, щоб у твердженні було вказано тип засобу чи процесу компостування, за допомогою яких зазначений продукт може бути компостовано: господарські засоби компостування, внутрішньо-виробничі чи централізовані засоби компостування, якщо тільки продукція не є придатною для ком-

постування в засобах компостування усіх типів, і в цьому разі немає необхідності у вимогах щодо використання;

б) якщо комплектна продукція не придатна для компостування, треба, щоб у твердженні було конкретно вказано, які складники є придатними для компостування. Якщо від користувача продукції вимагають розділяти ці складники, то треба, щоб було чітко зазначено, як це робити;

с) якщо перероблення продукції в господарських, внутрішньовиробничих або централізованих засобах компостування пов'язане з певними проблемами чи ризиками, треба, щоб у твердженні було визначено, за допомогою яких з цих типів засобів продукцію може бути компостовано.

7.2.2.3 Якщо твердження про придатність для компостування стосується господарського компостування, потрібно дотримувати наведені нижче додаткові вимоги.

а) Твердження про придатність для компостування не треба робити, якщо для забезпечення задовільної придатності для компостування необхідно суттєво підготувати чи змінити продукцію чи якщо внаслідок безпосереднього компостування продукції чи складника потрібне значне додаткове оброблення кінцевого компосту.

б) Твердження про придатність для компостування не треба робити, якщо для господарського компостування продукції чи складника можуть бути потрібні матеріали, устаткування (інше, ніж устаткування для компостування) або спеціальні вміння, які не завжди можуть мати більшість господарств.

7.2.2.4 Якщо твердження про придатність для компостування визначає залежність від інших процесів чи засобів, ніж господарське устаткування компостування, то треба дотримувати наведеного нижче.

а) Треба, щоб такі засоби для цілей компостування продукції чи пакування були легкодоступними для належної частини замовників, потенційних покупців і користувачів там, де пакування чи продукцію продають.

б) Якщо такі засоби не є легкодоступними для належної частини замовників, потенційних покупців та користувачів продукції, то треба використати пояснювальні доповнення, які надають достатню інформацію про обмежений доступ до цих засобів.

с) Загальні застереження, такі, як «придатний для компостування за наявності засобів», які не вказують про обмежену доступність засобів, не є достатніми.

7.2.3 Методологія оцінювання

Оцінювання треба проводити відповідно до розділу 6.

7.3 Здатний до розкладання

7.3.1 Тлумачення терміна

Властивість продукції чи пакування розпадатися за конкретних умов до конкретного ступеня за певний час.

Примітка. Здатність до розкладання — це прояв чутливості внаслідок змін у хімічній структурі. Наслідкові зміни у фізичних та механічних властивостях призводять до руйнування продукції чи матеріалу.

7.3.2 Застороги щодо використання

7.3.2.1 Наведені нижче застереги стосуються всіх типів розкладання, зокрема розкладання під дією мікроорганізмів (біорозкладання) та фоторозкладання.

а) Твердження про здатність до розкладання треба робити лише стосовно конкретного методу випробування, який охоплює максимальний рівень розкладання й тривалість випробування. Треба, щоб такі твердження відповідали обставинам, за яких може бути здійснено видалення продукції чи пакування.

б) Твердження «здатний до розкладання» не треба робити у випадку продукції чи пакування або складника продукції чи пакування, які виділяють речовини у шкідливих для довкілля концентраціях.

7.3.3 Методологія оцінювання

Оцінювання треба проводити відповідно до розділу 6.

7.4 Розбірна конструкція

7.4.1 Тлумачення терміна

Властивість конструкції продукції, яка дає можливість розібрати продукцію після закінчення її корисного строку служби, уможливаючи повторне використання, повторне перероблення складників та частин, рекуперацію енергії з них або деяким іншим способом відводити їх від потоку відходів.

7.4.2 Застороги щодо використання

7.4.2.1 Твердження «розбірна конструкція» треба супроводжувати пояснювальним доповненням із зазначенням складників або частин, придатних для повторного використання, повторного перероблення, рекуперації енергії з них або відведення від потоку відходів будь-яким іншим способом.

7.4.2.2 Якщо твердження «розбірна конструкція» супроводжує інше твердження, наприклад твердження «придатний для повторного перероблення», то треба також дотримувати доречних вимог, стосовних цього іншого твердження.

7.4.2.3 В усіх твердженнях щодо того, що продукція має розбірну конструкцію, треба зазначати, чи може розбирання виконати покупець або користувач, чи продукцію потрібно повернути для її розбирання фахівцям.

7.4.2.4 Якщо для розбирання продукції потрібен спеціальний процес, тоді треба дотримувати наведеного нижче.

а) Треба, щоб засоби для збирання чи видалення були доступними для належної частини замовників, потенційних покупців і користувачів продукції там, де продукцію продають.

б) Якщо такі засоби не є легкодоступними для належної частини замовників, потенційних покупців і користувачів продукції, то треба використати пояснювальні доповнення, які надають достатню інформацію про обмежену доступність цих засобів.

с) Загальні застереження, такі, як «може бути розібраний за наявності засобів», які не вказують про обмежену доступність засобів, не є достатніми.

7.4.2.5 Треба, щоб продукція, конструкція якої уможлиблює її розбирання замовником, потенційним покупцем або користувачем продукції, мала супровідну інформацію про приладдя та способи, використовувані для розбирання.

7.4.2.6 Твердження щодо того, що продукція має конструкцію, яка уможлиблює її розбирання замовником, потенційним покупцем або користувачем продукції, можна робити лише, якщо:

а) спеціальне приладдя чи спеціальні знання не потрібні;

б) надається чітка інформація про спосіб розбирання та повторне використання, повторне перероблення чи видалення частин.

Примітка. Докладні настанови, стосовні надання інформації споживачам, подано в ISO/IEC Guide 14.

7.4.2.7 Треба, щоб продукція, конструкція якої уможлиблює її розбирання фахівцями, мала супровідну інформацію про устаткування та засоби, потрібні для розбирання.

7.4.3 Методологія оцінювання

Оцінювання треба проводити відповідно до розділу 6.

7.5 Продукція зі збільшеним строком служби

7.5.1 Тлумачення терміна

Продукція, конструкція якої забезпечує триваліше використання завдяки або поліпшеній надійності, або придатності до модернізування, результатом чого є економія ресурсів або маловідходність.

7.5.2 Застороги щодо використання

7.5.2.1 Усі твердження стосовно збільшеного строку служби треба уточнювати. Оскільки твердження про збільшений строк служби є порівняльними твердженнями, треба дотримувати вимог 6.3.

7.5.2.2 У разі, коли твердження про збільшений строк служби стосується придатності до модернізування, треба, щоб було наведено конкретну інформацію про те, як досягти потрібного оновлення. Треба, щоб була наявна інфраструктура, яка дає змогу здійснювати модернізацію.

7.5.2.3 Треба, щоб твердження про збільшений строк служби, які стосуються поліпшеної надійності продукції, зазначали період, на який збільшено строк служби, або містили виражене у відсотках поліпшування, а також вимірне значення (наприклад, кількість повторюваних операцій перед виходом з ладу), або обґрунтування, що підтримує твердження.

7.5.3 Методологія оцінювання

Оцінювання треба проводити відповідно до розділу 6. Крім того, середнє значення періоду, на який збільшено строк служби, треба вимірювати за відповідними стандартами й статистичними методами відповідно до 6.4.

7.6 Рекуперована енергія

7.6.1 Тлумачення терміна

Властивість продукції, яку вироблено з використанням енергії, рекуперованої з матеріалу, або енергії, яку видалено як відхід, але вловлена за допомогою керованих процесів.

Примітка. У цьому контексті продукцією може бути сама рекуперована енергія.

7.6.2 Застороги щодо використання

Для того щоб зробити твердження про те, що продукцію виготовлено з використанням рекуперованої енергії, треба, щоб використана енергія задовольняла наведені нижче застереги та щоб твердження було оцінено відповідно до 7.6.3.

а) Рекуперування енергії з відпрацьованих матеріалів передбачає збирання та перетворення відпрацьованого матеріалу на корисну енергію. Цей процес охоплює будь-яке збирання та перетворення відпрацьованих матеріалів промислового, побутового, підприємницького або комунального походження.

б) Перш ніж робити твердження про рекуперовану енергію, заявник повинен забезпечити впровадження заходів щодо управління та контролювання несприятливих впливів на довкілля, пов'язаних з цією діяльністю.

с) Необхідно зазначити вид і кількість відходів, використаних для рекуперування.

7.6.3 Методологія оцінювання

Оцінювання треба проводити відповідно до розділу 6. Крім того, для оцінювання твердження щодо рекуперованої енергії треба виконати обчислення таким методом:

а) твердження треба робити лише, якщо $R - E > 0$;

б) твердження про чисту рекуперовану енергію треба виражати так:

$$\text{чиста рекуперована енергія (\%)} = \frac{(R - E)}{(R - E) + P} \cdot 100,$$

де P — кількість енергії з первинних джерел, використаної у виробничих процесах для виготовлення продукції;

R — кількість енергії, отриманої внаслідок рекуперування енергії;

E — кількість енергії з первинних джерел, використаної під час рекуперування енергії для відновлення чи відбирання рекуперованої енергії.

7.7 Придатний для повторного перероблення

7.7.1 Тлумачення терміна

Властивість продукції, пакування чи пов'язаного з ними складника, які може бути відведено від потоку відходів за допомогою наявних процесів і програм та які може бути зібрано, перероблено та повернено для використання у вигляді сировини чи продукції.

Примітка. Повторне перероблення матеріалу є лише однією з багатьох стратегій запобігання утворенню відходів. Вибір стратегії залежатиме від конкретних умов, тому, вибираючи певну стратегію, треба брати до уваги її наслідки, що різнитимуться залежно від регіону.

7.7.2 Застороги щодо використання

Якщо засоби збирання твердих чи рідких матеріалів для цілей повторного перероблення продукції чи пакування не є легкодоступними для належної частини замовників, потенційних покупців та користувачів продукції там, де продукцію продають, тоді:

а) треба зробити застережне твердження про придатність для повторного перероблення;

б) треба, щоб застережне твердження надавало достатню інформацію про обмежену доступність засобів збирання;

с) загальні застереги, такі, як «придатний для повторного перероблення за наявності засобів», які не вказують про обмежену доступність засобів, не є достатніми.

7.7.3 Використання символу

7.7.3.1 Використання символу для твердження «придатний для повторного перероблення» необов'язкове.

7.7.3.2 Якщо для твердження «придатний для повторного перероблення» використовують символ, ним має бути листок Мебіуса, який описано в 5.10.2.

7.7.3.3 Описаний у 5.10.2 листок Мебіуса без відсоткового значення треба вважати твердженням «придатний для повторного перероблення».

7.7.3.4 Використання пояснювального доповнення є добровільним за умови дотримання 5.6.

7.7.3.5 Пояснювальне доповнення може містити ідентифікацію матеріалу.

7.7.4 Методологія оцінювання

Оцінювання треба проводити відповідно до розділу 6. Треба, щоб інформація, згадувана в 6.5, містила підтвердження того, що:

- a) системи збирання, сортування та перевезення, які використовують для переміщення матеріалів від джерела до засобу повторного перероблення, є легкодоступними для належної частини замовників, потенційних покупців і користувачів продукції;
- b) засоби повторного перероблення доступні для розміщення зібраних матеріалів;
- c) продукцію, щодо якої зроблено твердження, вже збирають та повторно переробляють.

7.8 Вміст повторно переробленого матеріалу

7.8.1 Тлумачення термінів

7.8.1.1 Вміст повторно переробленого матеріалу й пов'язані з цим терміни треба тлумачити так:

a) Вміст повторно переробленого матеріалу

Масова частка повторно переробленого матеріалу в продукції чи пакуванні. Вмістом повторно переробленого матеріалу треба вважати лише передспоживчі та постспоживчі матеріали відповідно до значення, в якому вжито ці терміни.

1) Передспоживчий матеріал

Матеріал, відведений від потоку відходів під час виробничого процесу. Винятком є повторне використання матеріалів, наприклад, придатних для перероблення, перешліфування, або брухт, що утворюється під час процесу й може бути відновлений у межах того самого процесу, під час якого він утворюється.

2) Постспоживчий матеріал

Матеріал, утворюваний домашніми господарствами чи комерційними, промисловими структурами та закладами, що є кінцевими споживачами продукції, та який уже більше не може бути використано за своїм передбаченим призначенням. Це поняття охоплює матеріал, повернений з розподільчої мережі.

b) Повторно перероблений матеріал

Матеріал, який отримано повторним обробленням рекуперованого (відновленого) матеріалу за допомогою виробничого процесу та з якого виготовлено кінцеву продукцію чи складник для додавання до складу продукції.

c) Рекуперований (відновлений) матеріал

Матеріал, який за інших обставин міг би бути видалений як відхід або використаний для рекуперування енергії, але його зібрано та рекуперовано (відновлено) як вхідний матеріал замість нового первинного матеріалу для процесу повторного перероблення або виготовлення.

Примітка 1. Схематичне подання системи повторного перероблення матеріалу наведено в додатку А.

Примітка 2. В цьому стандарті терміни «рекуперований матеріал» та «відновлений матеріал» є синонімічними; проте в деяких країнах перевагу в такому застосуванні можна надавати одному з цих термінів.

7.8.1.2 Повторне перероблення матеріалу є лише однією з багатьох стратегій запобігання утворенню відходів. Вибір стратегії залежатиме від конкретних умов, тому, вибираючи певну стратегію, треба брати до уваги її наслідки, які різнитимуться залежно від регіону. Треба враховувати й те, що збільшення відсоткової частки повторно переробленого матеріалу не обов'язково свідчить про зменшення впливу на довкілля. Тому треба помірковано ставитись до використання твердження про вміст повторно переробленого матеріалу.

Примітка. Треба звернути увагу на вимоги 5.7 h).

7.8.2 Застороги щодо використання

7.8.2.1 Треба, щоб у твердженні про вміст повторно переробленого матеріалу було наведено значення відсоткової частки повторно переробленого матеріалу.

7.8.2.2 Значення відсоткової частки вмісту повторно переробленого матеріалу в продукції та пакуванні треба подавати окремими формулюваннями і їх не треба об'єднувати.

7.8.3 Використання символу

7.8.3.1 У твердженні про вміст повторно переробленого матеріалу використання символу необов'язкове.

7.8.3.2 Якщо для твердження про вміст повторно переробленого матеріалу використовують символ, ним має бути листок Мебіуса, супроводжуваний відсотковим значенням, записаним як «X %», де X — вміст повторно переробленого матеріалу, виражений як ціле число, отримане відповідно до 7.8.4. Відсоткове значення треба розташовувати або в середині листка Мебіуса, або зовні у безпосередній близькості від листка Мебіуса. Приклади прийнятних розташувань значень відсоткової частки показано на рисунку 2. Листок Мебіуса зі значенням відсоткової частки, записаним як «X %», треба вважати твердженням про вміст повторно переробленого матеріалу.

7.8.3.3 Якщо відсоткова частка вмісту повторно переробленого матеріалу не є сталою, її можна виражати такими записами, як «щонайменше X %» або «більше ніж X %».

7.8.3.4 Використання пояснювального доповнення є добровільним за умови дотримання 5.6.

7.8.3.5 У разі використання символу його можна супроводжувати ідентифікацією матеріалу.

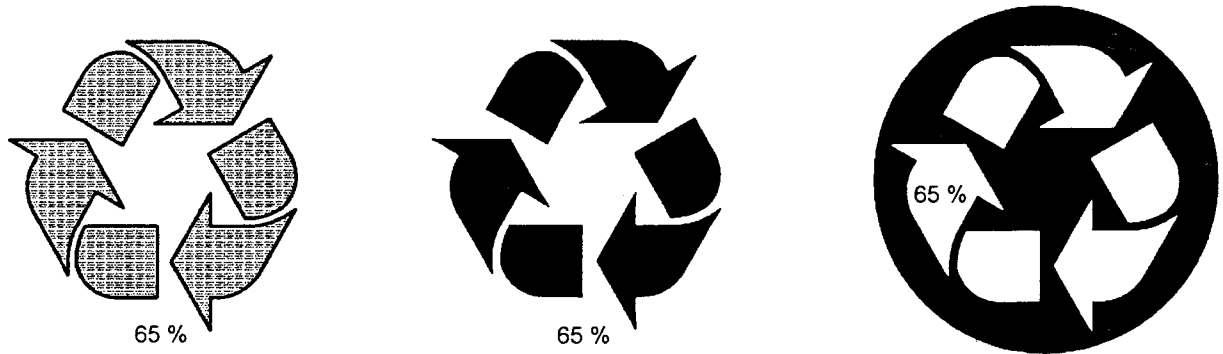

Рисунок 2 — Приклади прийнятного розташування значення відсоткової частки вмісту повторно переробленого матеріалу в разі використання листка Мебіуса

7.8.4 Методологія оцінювання

7.8.4.1 Оцінювання треба проводити відповідно до розділу 6. Крім того, вміст повторно переробленого матеріалу треба виражати кількісно як відсоткову частку, обчислену так, як показано нижче. Оскільки немає методів, придатних для безпосереднього вимірювання вмісту повторно переробленого матеріалу в продукції чи пакуванні, треба використовувати масу матеріалу, отриманого з процесу повторного перероблення, після врахування втрат та інших відтоків.

$$X(\%) = \frac{A}{P} \cdot 100,$$

де X — вміст повторно переробленого матеріалу, виражений як відсоткова частка;

A — маса вмісту повторно переробленого матеріалу;

P — маса продукції.

Примітка. Подальші пояснення щодо обчислення повторно переробленого матеріалу наведено в додатку А.

7.8.4.2 Перевіряння джерела та кількості переробленого матеріалу може бути здійснено за допомогою закупівельної документації та інших наявних записів.

7.9 Зменшене енергоспоживання

7.9.1 Тлумачення терміна

Зменшення кількості енергії, пов'язаної з використанням певної продукції, що виконує функцію, для якої її розроблено, порівняно з енергією, пов'язаною з використанням іншої продукції, що виконує еквівалентну функцію.

Примітка. Загальноприйнятими виразами тверджень про зменшене енергоспоживання є «енергоефективне», «енергозберігальне» або «енергоощадне».

7.9.2 Застороги щодо використання

7.9.2.1 Усі твердження стосовно зменшеного енергоспоживання треба уточнювати. Оскільки зменшене енергоспоживання є порівняльним твердженням, треба дотримувати вимоги 6.3.

7.9.2.2 Треба, щоб твердження щодо зменшеного енергоспоживання відображали зменшення споживання енергії під час використання продукції та надання послуг. Треба, щоб вони не стосувалися зменшення використання енергії, споживаної під час виконання процесів, пов'язаних з виготовленням продукції.

7.9.3 Методологія оцінювання

Оцінювання треба проводити відповідно до розділу 6. Крім того, зменшене енергоспоживання треба вимірювати відповідно до стандартів та методів, встановлених для кожної продукції, а середнє значення треба обчислювати за допомогою статистичних методів. Вибирати методи треба відповідно до 6.4.

7.10 Зменшене використання ресурсів

7.10.1 Тлумачення терміна

Зменшення кількості матеріалу, енергії чи води, використовуваних для виготовлення чи розподілення продукції або пакування, або пов'язаного з ними зазначеного складника.

Примітка. Твердження «зменшене використання ресурсів» стосовно використання енергії та води на стадії життєвого циклу продукції, пов'язаної з її використанням, розглянуто в 7.9 та 7.11.

7.10.2 Застороги щодо використання

7.10.2.1 До ресурсів належать, поряд із сировиною, енергоресурси та водоресурси.

7.10.2.2 Усі твердження стосовно зменшеного використання ресурсів треба уточнювати.

7.10.2.3 Зменшене використання ресурсів, пов'язане з продукцією та її пакуванням, треба подавати окремими формулюваннями і їх не треба об'єднувати.

7.10.2.4 Твердження «зменшене використання ресурсів» треба подавати як зменшення у відсотковому вираженні. Оскільки зменшене використання ресурсів є порівняльним твердженням, треба дотримувати вимоги 6.3.

7.10.2.5 У пояснювальному доповненні тверджень «зменшене використання ресурсів» треба вказати вид ресурсу.

7.10.2.6 Якщо стверджуване зменшення використання одних видів ресурсів призводить до збільшення споживання інших видів, у пояснювальному доповненні треба вказати вид ресурсу, що збільшується, та відсоткову частку збільшення.

7.10.2.7 Якщо зменшення використання виду ресурсу досягнуто, то твердження щодо початкового дванадцятимісячного періоду може ґрунтуватися на результатах попереднього обчислення зменшеного виду ресурсу на основі даних проектування чи розподілення продукції або виробничого процесу.

7.10.2.8 Змінення у використанні ресурсів треба виражати окремо для кожного виду ресурсу.

7.10.3 Методологія оцінювання

Оцінювання треба проводити відповідно до розділу 6. Крім того, за винятком дозволеного відповідно до 7.10.2.7, споживаний вид ресурсу на одиницю продукції треба визначати діленням валового вхідного ресурсу протягом дванадцятимісячного періоду використання на валове виробництво протягом того самого дванадцятимісячного періоду. Відсотковий коефіцієнт зменшеного використання ресурсів треба визначати за такою формулою:

$$U(\%) = \frac{(I - N)}{I} \cdot 100,$$

- де U — зменшене використання виду ресурсу на одиницю продукції, виражене як відсоткова частка;
 I — початкове використання виду ресурсу, виражене як споживана кількість ресурсу на одиницю продукції;
 N — нове використання виду ресурсу, виражене як споживана кількість ресурсу на одиницю продукції.

7.11 Зменшене водоспоживання

7.11.1 Тлумачення терміна

Зменшення споживання води, пов'язаної з використанням продукції, що виконує функцію, для якої її розроблено, порівняно з кількістю води, використовуваної іншою продукцією, що виконує еквівалентну функцію.

Примітка. Загальноприйнятими виразами тверджень про зменшене використання води є «водоефективний», «водозберігальний» або «водоощадний».

7.11.2 Застороги щодо використання

7.11.2.1 Усі твердження щодо ефективного чи зменшеного водоспоживання треба уточнювати. Оскільки зменшене водоспоживання є порівняльним твердженням, треба дотримувати вимоги 6.3.

7.11.2.2 Треба, щоб твердження «зменшене водоспоживання» відображали зменшення споживання води під час використання продукції. Треба, щоб вони не стосувалися зменшення кількості води, потрібної для процесів виготовлення продукції.

7.11.3 Методологія оцінювання

Оцінювання треба проводити відповідно до розділу 6. Крім того, водоспоживання треба вимірювати за стандартами й методами, встановленими для кожної продукції, а середнє значення треба обчислювати за допомогою статистичних методів. Методи треба вибирати відповідно до 6.4.

7.12 Придатний для повторного використання та повторного наповнювання

7.12.1 Використання термінів

7.12.1.1 Придатний для повторного використання

Властивість продукції чи пакування, спроектованих та виготовлених для виконання протягом їхнього життєвого циклу певної кількості обігів чи використань за тим самим призначенням, для якого їх спроектовано.

7.12.1.2 Придатний для повторного наповнювання

Властивість продукції чи пакування, які можна наповнювати тією самою чи подібною продукцією більше ніж один раз у їхній початковій формі й без додаткового оброблення, за винятком потреб у чищенні чи митті.

7.12.2 Застороги щодо використання

7.12.2.1 Якщо продукцію чи пакування не можна повторно використати чи повторно наповнити відповідно до їхнього початкового призначення, то жодного твердження, що продукція чи пакування є придатними для повторного використання чи повторного наповнювання, робити не можна.

7.12.2.2 Твердження про те, що продукція чи пакування є придатними для повторного використання чи повторного наповнення, треба робити лише, якщо є:

а) програма для збирання використаних продукції чи пакування та їхнього повторного використання й повторного наповнювання, або

б) засоби чи продукція, які дають можливість покупцю повторно використовувати чи повторно наповнювати продукцію чи пакування.

7.12.2.3 Якщо програми для збирання використаних продукції чи пакування або засоби для цілей повторного використання чи повторного наповнювання не є легкодоступними для належної частини замовників, потенційних покупців і користувачів продукції там, де продукцію чи пакування продають, тоді:

а) треба зробити твердження з застереженням щодо придатності для повторного використання чи повторного наповнювання;

б) треба, щоб твердження з застереженням надавало достатню інформацію про обмежену доступність програм і засобів збирання;

с) загальні застереження, такі, як «придатний для повторного використання/повторного наповнювання за наявності засобів», що не вказують на обмежену доступність програм і засобів збирання, не є достатніми.

7.12.3 Методологія оцінювання

Оцінювання треба проводити відповідно до розділу 6. Крім того, треба, щоб інформація, згадувана в 6.5, містила підтвердження того, що:

а) продукцію, стосовно якої зроблено твердження, вже повторно використовують або повторно наповнюють;

б) засоби повторного використання чи повторного наповнювання доступні для розміщення продукції, стосовно якої зроблено твердження;

с) засоби, потрібні для повторного використання чи повторного наповнювання, є легкодоступними для належної частини замовників, потенційних покупців і користувачів продукції.

7.13 Маловідходний

7.13.1 Тлумачення терміна

Зменшення кількості (маси) матеріалу, що входить до потоку відходів внаслідок змінення продукції, процесу чи пакування.

Примітка. Відходи можуть охоплювати викиди в атмосферне повітря та скиди у водні об'єкти, а також тверді відходи, утворені в межах процесів виготовлення та оброблення.

7.13.2 Застороги щодо використання

7.13.2.1 Усі твердження стосовно маловідходності треба уточнювати. Оскільки маловідходність є порівняльним твердженням, треба дотримувати вимоги 6.3.

7.13.2.2 Маловідходність продукції та пакування може стосуватися зменшення кількості відходів, утворюваних на стадіях виготовлення, розподілення, використання та видалення.

7.13.2.3 Твердження «маловідходний» можуть відображати не лише зменшення вмісту води у твердих відходах, а й також зменшення маси за допомогою процесів оброблення відходів.

7.13.2.4 Обчислюючи зменшення відходів, утворюваних технологічними процесами, не треба враховувати повторного використання матеріалів у межах процесів, придатних, наприклад, для перероблення, перешліфовування чи брухту, утворюваного в межах процесу та який може бути використано в межах того самого процесу, що його утворює.

7.13.2.5 Суб'єкти утворення відходів, які передають відходи іншим користувачам, що мають намір повторно використовувати відходи за передбаченим призначенням, а не вводити їх до потоку відходів, можуть робити твердження про маловідходність.

7.13.3 Методологія оцінювання

Оцінювання треба проводити відповідно до розділу 6. Крім того, обсяг зменшення відходів може бути обчислено за балансом твердого стоку, а також на основі фактично виміряної кількості відходів.

7.14 Відновний матеріал

7.14.1 Тлумачення терміна

Матеріал, який складається з біомаси з природного джерела та який може бути неодноразово поповнено.

7.14.2 Застороги щодо використання

Якщо твердження щодо відновного матеріалу зроблено стосовно первинної сировини, то треба, щоб ці матеріали надходили з джерел, які поповнюються зі швидкістю, яка дорівнює чи більша, ніж швидкість виснаження.

Твердження без застереження щодо відновного матеріалу треба робити тільки тоді, коли 100 % продукції є відновний матеріал з мінімальною часткою невідновних матеріалів, які містяться в цьому матеріалі. В іншому разі твердження щодо відновності треба уточнювати так:

а) якщо твердження щодо відновного матеріалу зроблено, то треба вказати відсотковий вміст за масою відновного матеріалу відносно загальної маси;

б) відсотковий вміст відновного матеріалу (масова частка) в продукції та пакуванні треба подавати окремими формулюваннями і їх не треба об'єднувати.

Треба, щоб усі твердження щодо відновного матеріалу були узгодженими з усіма іншими вимогами цього стандарту. Зокрема, покладена на заявника відповідальність за дотримання принципів, установлених у цьому розділі, не може стати меншою внаслідок застосування інших подібних термінів (див. 7.1).

7.14.3 Методологія оцінювання

Оцінювання треба проводити відповідно до розділу 6.

7.15 Поновлювана енергія

7.15.1 Тлумачення терміна

Енергія, отримана з джерел, які є невичерпними чи мають властивість безперервно поповнюватися. Поновлювана енергія охоплює, але не обмежується ними, енергію сонячного випромінювання та енергію вітру. Вона також охоплює енергію біомаси та геотермальних джерел, які відповідають 7.14.

Твердження щодо поновлюваної енергії, пов'язаної з рухом води, треба робити тільки тоді, коли ці твердження стосуються джерел, які функціують відповідно до принципів сталого розвитку (див. 3.1.17).

7.15.2 Застороги щодо використання

Твердження без застереження щодо поновлюваної енергії треба робити тільки тоді, коли 100 % надходження енергії є поновлюваною енергією. В іншому разі твердження щодо поновлюваної енергії треба уточнювати.

У разі, якщо частка надходження енергії є поновлюваною енергією, то треба чітко вказати відсоток цієї частки.

Треба, щоб усі твердження щодо поновлюваної енергії були узгодженими з усіма іншими вимогами цього стандарту. Зокрема, покладена на заявника відповідальність за дотримання принципів, встановлених у цьому розділі, не може стати меншою внаслідок застосування інших подібних термінів (див. 7.1).

Примітка. Особливо обачливо треба робити твердження щодо продукції чи процесу, пов'язаних з використанням електричної енергії з мережі, якщо стверджувати, що електрична енергія містить відсоток поновлюваної енергії.

7.15.3 Методологія оцінювання

Оцінювання треба проводити відповідно до розділу 6.

7.16 Екологічно сталий

7.16.1 Тлумачення терміна

Як зазначено в 5.5, самодекларації щодо забезпечення екологічної сталості робити не треба. Цим також підкреслюють, що твердження без застереження «екологічно сталий», «екологічна сталість» використовувати не треба.

Треба, щоб у разі використання твердження з застереженням «екологічно сталий», «екологічна сталість» або «сталій розвиток» (див. 3.1.17) якась частина цього твердження, що стосується екологічного аспекту, відповідала цьому стандарту.

Примітка. Термін «екологічно сталий» може бути використано в системах, які перевіряють сторонні організації, пов'язані, наприклад, з веденням лісового господарства та рибальства, але такі системи виходять за межі цього стандарту.

7.17 Твердження, стосовні викидів парникових газів

7.17.1 Загальні положення

«Вуглецевий слід» є загальним терміном, використовуваним для надання інформації, що стосується викидів парникових газів (ПГ) (див. 3.1.9) під час перебігу процесів і використання продукції. Нижче наведено вимоги, стосовні «вуглецевого сліду» продукції, а також тверджень щодо «вуглецевої нейтральності».

7.17.2 «Вуглецевий слід» продукції

7.17.2.1 Тлумачення терміна

«Вуглецевий слід» продукції розуміють як сумарний обсяг викидів парникових газів (див. 3.1.9) упродовж життєвого циклу (див. 3.1.10) продукції. «Вуглецевий слід» охоплює також довгострокове сумарне поглинання CO₂.

«Вуглецевий слід» продукції використовують у системах звітності щодо категорій впливу на довкілля, стосовних глобального потепління чи зміни клімату, які визначають під час оцінювання життєвого циклу. «Вуглецевий слід» не вказує на загальну екологічну характеристику продукції впродовж її життєвого циклу (див. 5.7, h)).

7.17.2.2 Методологія оцінювання

Кількісне оцінювання «вуглецевого сліду» та подання інформації щодо нього треба здійснювати згідно з ISO/TS 14067.

7.17.3 «Вуглецево-нейтральний»

7.17.3.1 Загальні положення

Твердження «вуглецево-нейтральний» стосується продукції (як продуктивної системи), «вуглецевий слід» (див. 7.17.2) якої нульовий, чи продукції, «вуглецевий слід» якої компенсовано.

7.17.3.2 Тлумачення терміна

Твердження «вуглецево-нейтральний» стосовно продукції означає, що всі викиди ПГ (див. 3.1.9) на всіх стадіях життєвого циклу продукції, а також у межах зазначеної продуктивної системи зменшено, усунуто чи враховано через систему компенсування або поповнення чи іншими засобами.

Твердження без застереження «вуглецево-нейтральний» робити не треба.

7.17.3.3 Застороги щодо використання

Треба, щоб твердження «вуглецево-нейтральний» охоплювало:

- a) заяву про те, що «вуглецевий слід» продукції нульовий; або
- b) чітку заяву про те, які елементи життєвого циклу продукції компенсовано.

Твердження щодо «вуглецевої нейтральності», яке стосується компенсування, треба уточнювати заявою про «вуглецевий слід» продукції та чітким поясненням, що було компенсовано, надаючи повну

інформацію про використану схему компенсування та інформацію, яка забезпечить покупцеві можливість доступу до джерел подальшої інформації, що пояснює програму компенсування.

Треба, щоб усі твердження щодо вуглецевої нейтральності було узгоджено з усіма іншими вимогами цього стандарту. Зокрема, покладена на заявника відповідальність за дотримання принципів, встановлених у цьому розділі, не може стати меншою внаслідок застосування інших подібних термінів (див. 7.1).

Примітка. Бажано, щоб організація віддавала перевагу досягненню вуглецевої нейтральності за допомогою стратегії запобігання та зменшення своїх власних викидів і заміщенням викопних джерел енергії поновлюваними джерелами енергії. Придбання дозволів на викиди вуглекислих газів може бути використано для компенсації викидів, які залишаються.

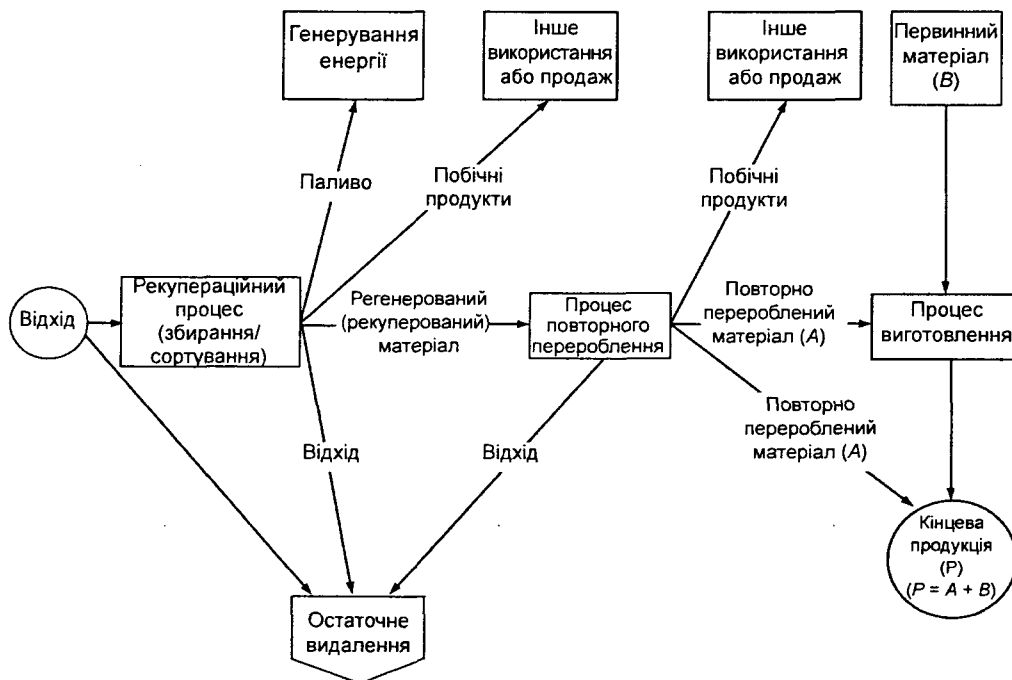
7.17.3.4 Методологія оцінювання

Для визначення «вуглецевої нейтральності» спочатку обчислюють вуглецевий слід (див. 7.17.2.2), потім віднімають компенсовані відшкодування, еквівалентні викидам вуглецевого сліду. В іншому випадку «вуглецевої нейтральності» може бути досягнуто за допомогою продукції, «вуглецевий слід» якої нульовий.

ДОДАТОК А (довідковий)

СПРОЩЕНЕ СХЕМАТИЧНЕ ПОДАННЯ СИСТЕМИ ПОВТОРНОГО ПЕРЕРОБЛЕННЯ

Деякі рекуперовані (відновлені) матеріали можна безпосередньо вводити до процесу виготовлення, що охоплює процес повторного перероблення, без наявності в системі окремої операції, яку називають «процес повторного перероблення». У цьому разі утворення побічних продуктів та відходів ще відбувається в межах цього процесу виготовлення. Ці побічні продукти та відходи треба враховувати під час визначення маси повторно переробленого матеріалу, яку треба використовувати у формулі для обчислювання частки повторно переробленого матеріалу. Спрощене схематичне подання системи повторного перероблення показано на рисунку А.1.

Вміст повторно переробленого матеріалу в продукції ($X\%$) = $(A/P) \times 100$.

Примітка. Цей рисунок є спрощеним прикладом системи повторного перероблення й надає пояснювальну інформацію щодо обчислень вмісту повторно переробленого матеріалу. Докладніші приклади наведено в ISO/TR 14049.

Рисунок А.1 — Спрощене схематичне подання системи повторного перероблення

БІБЛІОГРАФІЯ

- 1 ISO/IEC Guide 14 Purchase information on goods and services intended for consumers
- 2 ISO 14025:2006 Environmental labels and declarations — Type III environmental declarations — Principles and procedures
- 3 ISO 14040:2006 Environmental management — Life cycle assessment — Principles and framework
- 4 ISO 14044 Environmental management — Life cycle assessment — Requirements and guidelines
- 5 ISO/TR 14049 Environmental management — Life cycle assessment — Illustrative examples on how to apply ISO 14044 to goal and scope definition and inventory analysis.

Приклади стандартів на символи для ідентифікування матеріалів

У посиланнях [6]—[9] наведено приклади стандартів і технічних публікацій стосовно ідентифікації матеріалів. Вони є лише прикладами і не становлять вичерпного переліку.

- 6 ISO 11469 Plastics — Generic identification and marking of plastics products
- 7 IEC 61429 Marking of secondary cells and batteries with the international recycling symbol ISO 7000-1135
- 8 Technical Bulletin No. PBI-24—1988 Revision 2, October 1, 1990 Voluntary Guidelines — Plastic Bottle Material Code System: Mold Modification Drawings, The Society of the Plastics Industry, Inc. (SPI)
- 9 Technical Bulletin No. RPCD-13—1989 Revision 1, October 1, 1990 Voluntary Guidelines — Rigid Plastic Container Material Code System: Mold Modification Drawings, The Society of the Plastics Industry, Inc. (SPI).

Забезпечення якості даних випробувань та перевірення тверджень

У посиланнях [10]—[13] наведено приклади стандартів, що містять корисну інформацію, та настанови щодо збирання надійних даних, які потім може бути використано для перевірення тверджень. Вони є лише прикладами і не становлять вичерпного переліку.

- 10 ISO 9004 Managing for the sustained success of an organization — A quality management approach
- 11 ISO/IEC 17025 General requirements for the competence of testing and calibration laboratories
- 12 ANSI/ASQC E4—1994 Specifications and guidelines for quality systems for environmental data collection and environmental technology programs
- 13 EN 45001:1989 General criteria for the operation of testing laboratories.

Приклади стандартів щодо випробування та перевірення тверджень

У посиланнях [14]—[68] наведено перелік стандартів і промислових методів, які можна розглядати для використання під час збирання різноманітних даних, необхідних для перевірення тверджень. Цей перелік не є вичерпним і призначений лише для того, щоб показати види стандартів, які могли б бути враховані під час вибирання методів випробувань і перевірення екологічних самодекларацій.

Методи з цього переліку треба використовувати лише за умови, що вибраний метод задовольняє відповідні вимоги, встановлені в розділі 6, оскільки їх застосовують для вироблення конкретних тверджень.

Вміст повторно переробленого матеріалу

- 14 ASTM D5663—95 Standard Guide for Validating Recycled Content in Packaging Paper and Paperboard
- 15 BS 7500:1995 Specification for marking of recycled paper board
- 16 AS 4082—1992 Recycled paper — Glossary of terms
- 17 PBI 27—1993 Technical Bulletin — Protocol to Quantify Plant Usage of Recycled Plastics in Plastic Bottle Production, The Plastic Bottle Institute.

Зменшене використання ресурсів

- 18 ASTM D5833—95 Standard Guide for Source Reduction, Reuse, Recycling and Disposal of Steel Cans
- 19 ASTM D5834—95 Standard Guide for Source Reduction, Reuse, Recycling and Disposal of Solid and Corrugated Fibreboard (Cardboard)

Здатність до розкладання

- 20 ISO 7827 Water quality — Evaluation of the «ready», «ultimate» aerobic biodegradability of organic compounds in an aqueous medium — Method by analysis of dissolved organic carbon (DOC)
- 21 ISO 9408 Water quality — Evaluation of ultimate aerobic biodegradability of organic compounds in aqueous medium by determination of oxygen demand in a closed respirometer
- 22 ISO 9439 Water quality — Evaluation of ultimate aerobic biodegradability of organic compounds in aqueous medium — Carbon dioxide evolution test
- 23 ISO 10707 Water quality — Evaluation in an aqueous medium of the «ultimate» aerobic biodegradability of organic compounds — Method by analysis of biochemical oxygen demand (closed bottle test)

24 ISO 14851 Determination of the ultimate aerobic biodegradability of plastic materials in an aqueous medium — Method by measuring the oxygen demand in a closed respirometer

25 ISO 14852 Determination of the ultimate aerobic biodegradability of plastic materials in an aqueous medium — Method by analysis of evolved carbon dioxide

26 ISO 14853 Determination of the ultimate anaerobic biodegradability of plastic materials in an aqueous medium — Method by measurement of biogas production¹⁾

27 ISO 14855-1 Determination of the ultimate aerobic biodegradability of plastic materials under controlled composting conditions — Method by analysis of evolved carbon dioxide — Part 1: General method

28 OECD 301 Guideline for testing of chemicals

29 ASTM D3826–91 Determining degradation end point in degradable polyethylene and polypropylene using a tensile test

30 ASTM D5071–91 Standard practice for operating xenon arc type exposure apparatus with water for exposure of photodegradable plastics

31 ASTM D5208–91 Operating fluorescent ultraviolet (UV) and condensation apparatus for exposure of photodegradable plastics

32 ASTM D5209–92 Test method for determining the aerobic biodegradation of plastic materials in the presence of municipal sewage sludge

33 ASTM D5210–92 Test method for determining the anaerobic biodegradation of plastic materials in the presence of municipal sewage sludge

34 ASTM D5247–92 Test method for determining the aerobic biodegradability of degradable plastics by specific microorganisms

35 ASTM D5271–93 Test method for determining the aerobic biodegradation of plastic materials in an activated-sludge-wastewater treatment system

36 ASTM D5272–92 Outdoor exposure testing of photodegradable plastics

37 ASTM D5338–93 Test method for determining aerobic biodegradation of plastic materials under controlled composting conditions

38 ASTM D5437–93 Weathering of plastics under marine floating exposure

39 ASTM D5509–96 Standard practice for exposing plastics to a simulated compost environment

40 ASTM D5510–94 Standard practice for heat aging of oxidatively degradable plastics

41 ASTM D5511–94 Standard test method for determining anaerobic biodegradation of plastic materials under high-solids anaerobic digestion conditions

42 ASTM D5512–96 Standard practice for exposing plastics to a simulated compost environment using an externally heated reactor

43 ASTM D5525–94 Standard practice for exposing plastics to a simulated active landfill environment

44 ASTM D5526–94 Standard test method for determining anaerobic biodegradation of plastic materials under accelerated landfill conditions

45 ASTM D5988–96 Standard test method for determining aerobic biodegradation with oil of plastic materials or residual plastic materials after composting

46 ASTM D6002–96 Standard guide for assessing the compostability of environmentally degradable plastics

47 ASTM D6003–96 Standard test method for determining weight loss from plastic materials exposed to simulated municipal solid waste (MSW) aerobic compost environment

48 DIN V 54900-2 Testing of the compostability of plastics — Part 2: Testing of the complete biodegradability of plastics in laboratory tests

49 DIN V 54900-3 Testing of the compostability of plastics — Part 3: Testing under practice-relevant conditions and testing of quality of the composts

50 DIN V 54900-4 Testing of the compostability of polymeric materials — Part 4: Testing of the ecotoxicity of the composts.

Споживання енергії та води

51 IEC 60436 Methods for measuring the performance of electric dishwashers

52 IEC 60350 Electric cooking ranges, hobs, ovens and grills for household use — Methods for measuring performance

¹⁾ Готують до опублікування.

- 53 IEC 60379 Methods for measuring the performance of electric storage water-heaters for household purposes
- 54 IEC 60531 Household electric thermal storage room heaters — Methods for measuring performance
- 55 IEC 60675 Household electric direct-acting room heaters — Methods for measuring performance
- 56 IEC 60456 Clothes washing machines for household use — Methods for measuring the performance
- 57 IEC 61121 Electric tumble dryers for household use — Methods for measuring the performance
- 58 IEC 60530 Methods for measuring the performance of electric kettles and jugs for household and similar use
- 59 IEC 60661 Methods for measuring the performance of electric household coffee makers
- 60 IEC 60705 Household microwave ovens — Methods for measuring performance
- 61 ISO 7371 Household refrigerating appliances — Refrigerators with or without low-temperature compartment — Characteristics and test methods
- 62 ISO 8187 Household refrigerating appliances — Refrigerator-freezers — Characteristics and test methods²⁾
- 63 ISO 8561 Household frost-free refrigerating appliances — Refrigerators, refrigerator-freezers frozen food storage cabinets and food freezers cooled by internal forced air circulation — Characteristics and test methods³⁾
- 64 ISO 5151 Non-ducted air conditioners and heat pumps — Testing and rating for performance
- 65 ISO 13253 Ducted air-conditioners and air-to-air heat pumps — Testing and rating for performance
- 66 ISO 13256 (all parts) Water-source heat pumps — Testing and rating for performance
- 67 ISO 15042 (all parts) Multiple split-system air-conditioners and air-to-air heat pumps — Testing and rating for performance
- 68 ISO 5801 Fans — Performance testing using standardized airways.

²⁾ Скасовано.

³⁾ Скасовано.

ДОДАТОК НА
(довідковий)

**ПЕРЕЛІК НАЦІОНАЛЬНИХ СТАНДАРТІВ УКРАЇНИ,
ІДЕНТИЧНИХ МІЖНАРОДНИМ НОРМАТИВНИМ ДОКУМЕНТАМ, ПОСИЛАННЯ
НА ЯКІ Є В ЦЬОМУ СТАНДАРТІ**

- 1 ДСТУ ISO 7000:2004 Графічні символи, що їх використовують на устаткованні. Показчик та огляд (ISO 7000:2004, IDT)
- 2 ДСТУ ISO 14020:2003 Екологічні маркування та декларації. Загальні принципи (ISO 14020:2000, IDT)
- 3 ДСТУ-Н ISO/IEC Guide 14:2005 Інформація для споживачів щодо придбання товарів та послуг (ISO/IEC Guide 14:2003, IDT)
- 4 ДСТУ ISO 14040:2013 Екологічне управління. Оцінювання життєвого циклу. Принципи та структура (ISO 14040:2006, IDT)
- 5 ДСТУ ISO/TR 14049:2016 (ISO/TR 14049:2012, IDT) Екологічне управління. Оцінювання життєвого циклу. Ілюстративні приклади застосування ISO 14044 для визначання цілі, сфери застосування та інвентаризаційного аналізування.

Код УКНД 13.020.50

Ключові слова: екологічна самодекларація, екологічне маркування типу II, вимоги до екологічних самодекларацій, екологічне твердження, оцінювання та перевіряння екологічних тверджень.
